

[Undervisningsministeren.]

emnekredsens på flere forskellige områder, så det kunne altså også ske under en socialdemokratisk regering, at man tog disse ting op til debat.

Når vi taler om disse hobbybetonede fag, skal vi nok være noget varsomme, for selv om vi tager de forskellige programmer fra oplysningsforbund eller andre initiativtagere, så må vi ikke regne med, at alle de emner, der står opført, absolut får stats-tilskud. De står der blot, men ikke alle får tilskud. Derfor taler man nok mere om misbrug, end der er grund til. Flere af de emner, som har været fremme med jævne mellemrum, og som åbenbart er taget frem for at provokere en stillingtagen, får altså ganske simpelt ikke stats-tilskud.

Må jeg blot til fru Kristine Heltberg sige, at skal vi til at tale om at skille den kompetencegivende undervisning ud og lægge den ind under skolen, så mener jeg, at det er så stort et emne, at det er noget af det, vi må se på i udvalget; det kan vi ikke klare her fra talerstolen i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om en kartoffelmelsordning.

(Lovforslag nr. 43. Fremsat 18/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Buchart Petersen (S):

Jeg skal gøre det kort. Lovforslag nr. 43 går ud på at ophæve kartoffelmelsordningen fra 1933, som efter Danmarks indtræden i EF må anses for at have mistet sin betydning, og jeg kan på mit partis vegne derfor tiltræde forslaget.

Kaj Larsen (FP):

Jeg kan på fremskridtspartiets vegne sige, at vi er enige i ministerens forslag og kan tiltræde det.

Raunkjær (V):

Vedrørende forslag til lov om ophævelse af lov om en kartoffelmelsordning skulle der for så vidt ikke være meget at kommentere eller diskutere. Landbrugsministeren er jo konsekvent og ophæver en lov, når der ingen behov er for den længere. Det må være rigtigt. Man snakker så tit om, at vi laver alt for mange love og glemmer at ophæve nogle, tiden er løbet fra. Her er altså en undtagelse.

Jeg vil dog her på falderebet lige sende nogle tanker med på vejen, altså kippe lidt med flaget. Kartoffelmelsordningen blev jo som et resultat af Kanslergadeforliget indført under krisetiden i 1933. Det blev bestemt, at avlerne skulle have 3 kr. pr. tønde kartofler med 17 pct.s stivelsesindhold. Det kan jo i dag synes at være et lavt beløb, men det var virkelig en god håndsrækning til hedebonden, der her fik kontante penge at arbejde med, der kunne bruges til afdrag på kreditforeningsgæld og anden gæld og til at sætte det daglige brød på bordet, og det gav beskæftigelse til forædlingsvirksomhederne.

Produktionen er holdt i gang siden og står i dag, hvor man er kommet ind under Europafællesskabets markedsordninger, som en god indkomstkilde. Der har været nogle drøje år under EFTA, hvor avlerne åbenbart var blevet glemt. Danmark blev lagt åbent for fri import af bl.a. majsstivelse med statsstøtte fra andre lande. Det var i grunden sært, at man overlevede, og det var da også kun, fordi det var en flittig og nøjsom befolkningsgruppe, det drejede sig om, der her blev ramt.

At vi så i modsætning til Holland, der kom med i EF fra starten, ikke har ekspan-deret i ventetiden, er jo en anden sag, men der er ting, der tyder på, at man nu tænker på at indhente det forsømte. Mens Holland — et land på størrelse med Jylland — årligt producerer mellem 400.000 og 500.000 t kartoffelmel, producerede vi herhjemme i 1972-73 ca. 23.000 t. I inde-værende sæson forventer man vi kommer op på en produktion på 40.000 t til en værdi

[Raunkjær.]

af 65 mill. kr., altså en stærkt stigende tendens. Lagrene af kartoffelmel var tømte midt i september, og der er her som på andre mangelområder en rivende afsætning. Af de 40.000 t bliver de 3.000 t brugt som kartoffelmel og andet i husholdningerne herhjemme. Ca. 17.000 t går ind i industrien til anvendelse i medicinalindustrien og til vaskemidler. Ca. 20.000 t eksporteres direkte til gode priser, men med en eksportafgift for tiden på 30 kr. pr. 100 kg for at holde prisen til de hjemlige forbrugere nede på et acceptabelt niveau.

De almindelige prisforhøjelser i fællesmarkedet har givet en stigning på ca. 8 pct. til avlerne. Nu er der udsigt til forhandlinger igen om prisændringer her i december, hvor man vil tænke sig at hæve grundprisen og sænke restitutionerne. Det kan komme til at ramme den danske produktion, der står midt i kampagnen, der i år vist slutter sidst i februar, hvorimod til eksempel Holland normalt slutter sidst i december og altså går fri — det er på grund af andre klimaforhold i Holland, man er færdig dér førend i Danmark.

Nu bliver den nationale kartoffelmelsordning altså ophævet. Vi er kommet ind under en fælleseuropæisk ordning, og avlerne er godt tilfredse med denne ordning, hvor prisen ligger på næsten det dobbelte af tidligere. Der kan stadig væk opstå problemer, som jeg har henvist til, og der er altså grund til at følge udviklingen med stor opmærksomhed, men det tror jeg også landbrugsministeren og hans embedsmænd er indstillet på.

Erik Hansen (RV):

Jeg er enig med den foregående ordfører, hr. Raunkjær, i, at her er en lov, som er blevet overflødig. Ministeren finder det rigtigt at ophæve loven, og det synes jeg er rigtigt af ministeren.

For at foregribe misforståelser vil jeg dog gerne sige, at da jeg forleden dag kunne læse i Fyns Amtsavis, at ministeren var kommet hjem fra Bruxelles og dér havde opnået, at man havde fået produktionskvotaen til sukker udvidet med 50.000 t, så tænkte jeg ved mig selv: det er i og for sig ganske imponerende af ministeren. 50.000 t, det er alligevel noget, der tæller. Nu står vi i en situa-

tion her, hvor man kan sige, at nu er produktionen givet fri, og derfor er det vel logisk at glæde sig over, at produktionskvotaen for sukker er løftet med 50.000 t. I 1975 bliver den helt givet fri. Det er nok et spørgsmål, om ministeren ikke ville have kunnet opnå for sukkerproduktionens vedkommende, at man havde fået det samme resultat, som man nu har fået med kartoffelmelet, at produktionen simpelt hen gives fri. Jeg tror ikke, det var klogt for sukkeret på nuværende tidspunkt, men jeg tror, det er rigtigt for kartoffelmelsordningen på nuværende tidspunkt.

Burgdorf (KF):

Dette lovforslag drejer sig om at ophæve en lov, som drejer sig om kartoffelmel — ikke sukker — og vi kan acceptere lovforslaget.

Iversen (CD):

På centrum-demokraternes vegne skal jeg sige ja til dette lovforslag.

Kristine Heltberg (SF):

Da mit partis ordfører i denne sag desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle ganske korte bemærkninger:

Det er i og for sig ikke vores store kærlighed til den nuværende kartoffelmelsordning, der gør, at vi er en del skeptiske over for det foreliggende forslag, det er snarest måden, man behandler dette spørgsmål på, at man så at sige er nødt til at hente besked om, hvordan vi skal klare vores økonomiske problemer, hjem fra Bruxelles. Det vil sige, at vi selv på et sådant bagatelagtigt område, skulle man synes, åbenbart mister vores økonomiske selvstændighed skridt for skridt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi skal anbefale lovforslaget.

Fuglsang (DKP):

Vi skal ikke anbefale forslaget. Det er en typisk følge af medlemskabet af fællesmarkedet, og alene af denne principielle grund kan vi ikke anbefale det. Vi vil heller ikke gøre det, fordi det er et eksempel på de negative sider ved fællesmarkedet, som modstanderne hele tiden har peget på, men som man hidtil har bestridt, nemlig at når Danmark kom ind i det, der hed det større Europa, så

[Fuglsang.]

betød det ikke blot et større marked for Danmark, men det betød også, at Danmark kan blive et større marked for det samme fælles Europa. Det kan godt i det lange løb få visse uheldige konsekvenser. Også af den grund vil vi stemme imod.

Leif Madsen (DR):

Vi kan også fra retsforbundets side anbefale, at lovforslaget gennemføres og kartoffelmelsordningen ophæves.

Landbrugsministeren (Koføed):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de partier, der tog så venligt imod forslaget. Jeg synes også, der er grund til at bemærke, at vi dog gør visse fremskridt i retning af at afskaffe nogle love.

Jeg skal gøre et par bemærkninger til dem, der var særlig skeptiske over for lovens afskaffelse. Jeg vil gerne sige til fru Kristine Heltberg, at vi mister ikke nogen selvstændighed ved dette her. Tværtimod er den kartoffelmelsordning, der er i fællesmarkedet, bedre end den kartoffelmelsordning, som denne lov var forudsætningen for.

Rent beskæftigelsesmæssigt tror jeg der er chancer for, at vi kan udvikle den industri. Nu skal jeg ikke åbne en fællesmarkedsdebat som sådan, men man kan se på, hvad Holland har formået i den tid, vi har været uden for fællesmarkedet, hvad de har kunnet opbygge af en kartoffelmelsproduktion. Vi har ikke kunnet gøre det samme i samme tidsrum. Derfor tror jeg for så vidt, at det er udmærket, vi ophæver denne lov. Kartoffelmelsindustrien får i hvert fald ikke ringere vilkår af den grund.

Kristine Heltberg (SF):

Det er, som jeg har forsøgt at stille ganske klart op, i og for sig ikke den gældende kartoffelmelsordning, der er årsagen til, at vi er bekymret. Det er bare måden, det sker på, nemlig at en ordning, der måske burde have været ændret eller ophævet for mange år siden, faktisk først bliver det, i det øjeblik vi får besked på det fra Bruxelles. Det forekommer os meget utiltalende.

Landbrugsministeren (Koføed):

Til fru Kristine Heltberg vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er et godt motto, at man skal

ikke smide noget væk, før man er sikker på, at man ikke har brug for det længere. Det er årsagen til, at loven ikke blev ophævet før. Vi ville være sikre på, at det, vi fik, var bedre. Det er det. Derfor ophæver vi loven nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om mælk og konsummælkprodukter.

(Lovforslag nr. 44. Fremsat 18/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Buchart Petersen (S):

Det lovforslag nr. 44, der her er til behandling, er et led i den løbende revision af levnedsmiddelovgivningen, og det må vel snart være et af de sidste led heri, efter at vi nu har fået dels en ny levnedsmiddellov, dels særlige nye love om kød og mejeriprodukter.

Man kan for resten godt undre sig lidt over, at mælk og mejeriprodukter skal have hver sin lov, men når man ser nærmere på det lovforslag, der her foreligger, vil det tydeligt fremgå, at baggrunden herfor er, at vi har haft en lang tradition her i landet for, at der har været stillet ganske særlig strenge krav til mælk, til konsummælkprodukter.

Det har været karakteristisk for de love, som jeg før nævnte, levnedsmiddelloven, kødloven og mejeriproduktloven, at de i vid udstrækning har været bemyndigelseslove for vedkommende minister, og det samme er jo tilfældet med det foreliggende lovforslag. Nu er der altså tale om, at det er landbrugsministeren, der får bemyndigelsen efter dette lovforslag, idet bestræbelserne for en forenkling af levnedsmiddelovgivnin-